

NASTALA

DOBA

ROUŠKOVÁ

SLOVO KAPITÁNA

Ahoj milí žáci,

jako ředitel školy a kapitán zaoceánské lodi Smíškova mám za úkol dohlížet na bezpečnost a správný kurz během naší společné plavby školním rokem. S tím však někdy souvisí i nutnost řešit nepříjemné situace, které nikdo z nás nemá moc rád. Mezi takové patří např. ničení školního majetku, udělování ředitelských důtek, rozhovory se žáky, kteří porušují stanovená pravidla atd. Občas je toho tolik, že si někdy říkám: „Jaké by to bylo, kdyby ti žáci ve škole nebyli?“ Opřu se do svého ředitelského křesla, přivřu oči a chvíli sním sen, ve kterém jsem ve škole sám a nemusím nic nepříjemného řešit.

Musím se vám přiznat, že to byl vždy velmi příjemný sen. Až do dnešních dní, kdy se sen stal skutečností a já si uvědomil, že je to spíše noční můra. Je pravda, že školní majetek nikdo neničí, důtky nerozdávám a nevedu ani žádné nepříjemné rozhovory. Škola ale ztratila svého ducha, radost a veselí. A to proto, že tu nejste vy, její žáci. Je tu smutno a prázdné. Ve školu se proměnily vaše domovy a pokojíčky. A já vím od mnohých z vás, že vám atmosféra naší školy, kamarádi i učitelé začínají chybět. Že byste se už rádi do školy opět vrátili a pokračovali v naší společné plavbě.

Kdy to bude, bohužel v tuto chvíli ještě nevím. Co ale vím naprosto bezpečně, že již nikdy nebudu snít sen o prázdné škole bez žáků.

Těším se na vás!

Váš ředitel a kapitán

Michal Komprš

PYŽAMOVÝ DEN

Školní parlament při ZŠ Smíškova navázal už v loňském roce spolupráci se Školním parlamentem při ZŠ Šanov. Při jejich návštěvě u nás jsme naplánovali několik společných akcí. Tou první byl Pyžamový den, který se uskutečnil na obou školách ve stejném termínu. Smyslem nebylo soutěžit, která škola bude mít více žáků v pyžamu, ale užít si to a každý „pyžamák“ dostat sladkou odměnu. U nás jako vždy zachraňoval první stupeň, kde byla účast hojná, na druhém stupni už to tak slavné nebylo. I když nás podpořil i pan ředitel, v pyžamu přišlo pouze 19% ze všech přítomných žáků. V Šanově to bylo o dost více, a to celých 60% , hlavně byli v pyžamu žáci z vyšších tříd. Na rozdíl od nás, kde byly výjimky v pyžamu, tam byly výjimky bez pyžama, tedy žáci oblečení normálně. Snad to příště bude lepší pro nás. Těšíme se, že do toho půjdeme společně.

9.B V MUZEU ROMSKÉ KULTURY

Dne 29.1.2020 se vydala 9.B pod vedením paní učitelky Dvořáčkové a pana učitele Vrtěla do Muzea romské kultury na ulici Bratislavská. Ráno jsme se sešli před nádražím v Tišnově. Vyplnila se docházka, koupili jsme si jízdenky a vydali se vlakem směr Brno. Vystoupili jsme na hlavním nádraží a tramvají dojeli skoro až k muzeu. Chvilíčka chůze a hurá, byli jsme tam! Byla docela zima, všichni jsme byli promrzlí, tak jsme si užívali teplo muzea. Po chvíli jsme byli pozváni na prohlídku. Provázely nás dvě paní průvodkyně. Na začátku nás

postavily do dvou řad a ptaly se nás, jak se vyznáme v historii – v období 1938-1945. Po této aktivitě jsme si vylosovali lístečky různých barev a každý z nás měl za úkol přečíst úryvek textu z deníku lidí, kteří přežili holocaust. Po dočtení těchto úryvků byla malá pauza a dále pokračovala prohlídka. Po krátkém výkladu jsme dostali prostor si muzeum sami prohlédnout. Procházeli jsme malým bludištěm, kde byly umístěny figuríny, které vypadaly jako skuteční

lidé, a proto se jich mnozí z nás lekli. Tímto zážitkem skončila naše prohlídka muzea, ale ne náš celý výlet. To by nebyla 9.B, kdyby se někdo z nás neztratil. Nešťastnou náhodou jsme se rozdělili na dvě skupiny, jedna následovala pana učitele Vrtěla a druhá paní učitelku Dvořáčkovou. Skupina pana učitele byla rychlejší, v davu lidí zmizela, a proto se skupina paní učitelky mírně ztratila. Nastalo dilema co teď, ale po telefonické komunikaci jsme se znovu shledali. Vlak nám ujel před nosem, proto jsme se další půlhodinu zdrželi v Brně, ale nikdo z nás si nestěžoval. Konečně jsme po dlouhém dni nasedli do vlaku a jeli do Tišnova. Všichni byli plní nových zážitků a poznání.

Kristýna Vejpusková IX.C

KAMENY ZMIZELÝCH STOLPERSTEINE

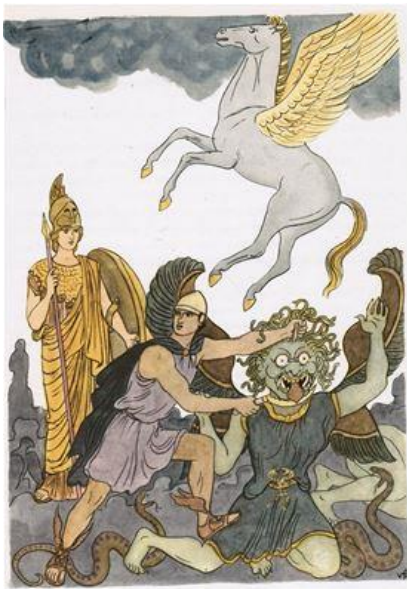
V rámci občanské výchovy jsme v pondělí 27. ledna celá naše třída 7.A. s paní učitelkou Dvořáčkovou vyrazili do města, abychom se dozvěděli něco o projektu STOLPERSTEINE. Po městě nás provázel pan Miloš Sysel, který nám vyprávěl o původu kamenů a vysvětloval nám, jak tento projekt vznikl. Slovo stolpersteine pochází z němčiny, kdy stolpern znamená klopýtnout a stein kámen. I v našem městě můžeme najít mosazné tabulky s nápisy. Jsou to vlastně malinkaté pomníky, které připomínají oběti nacismu. Na destičce bývá nápis, zde žil/a, bydlel/a, působil/a. V Tišnově byla malá židovská komunita, a to hlavně obchodníků. Svoje krámky, měli především v dolní části náměstí. Tito lidé byli odvezeni a zavražděni v koncentračních táborech, a proto jsme na každý z těchto kamenů položili bílou růži jako malou vzpomínku.

Natálie Wágnerová 7.A

BESEDA V TIŠNOVSKÉ KNIHOVNĚ

V pondělí 24. února jsme se 7. A zahájili školní poprázdňinový týden návštěvou Městské knihovny v Tišnově. Paní knihovnice si pro nás připravila besedu o řeckých bájích a pověstech. Na úvod jsme si přečetli pár příběhů z řecké mytologie. Potom jsme dostali pracovní listy, které jsme postupně vyplňovali a vypracovávali v různých skupinkách. Na konci jsme si všechny odpovědi přečetli. Touto besedou jsme si rozšířili znalosti a obzory z dávné historie.

Agáta Zavřelová 7. A

PRŮLET FANTASTICKÝMI SVĚTY

Dne 13. 2. se naše třída 8. B zúčastnila programu o fantasy a sci-fi literatuře. Se vším nás pomoci prezentace, pracovního listu a svého vyprávění seznámil autor komiksů, detektivek a knih fantasy a sci-fi žánrů – Jiří Walker Procházka.

Dověděli jsme se například, že první sci-fi knihou byl Frankenstein od mladé anglické spisovatelky Mary Shelley, které bylo teprve 18 let, když dílo napsala. Pan Jiří Procházka nám potom představil některé své knihy, dokonce jich několik věnoval i knihovně.

Beseda se nám moc líbila a panu Jiřímu W. Procházkovi a Městské knihovně Tišnov moc děkujeme.

*Marie Štěpanovská, Laura Bočková,
Lucie Hanáková, Hana Bartoňková 8.B*

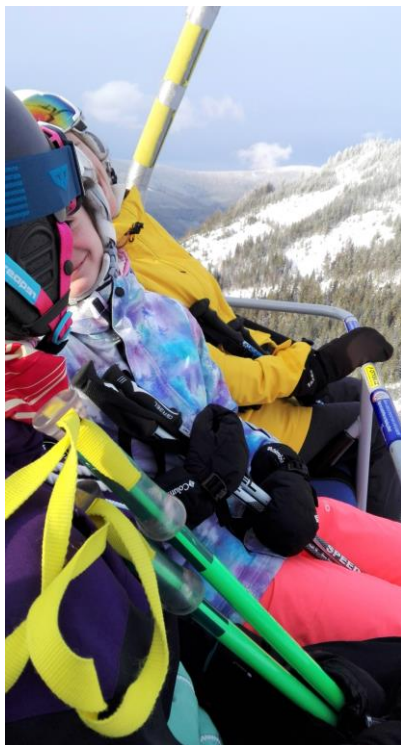
Celý kurz začal jízdou autobusem dne 8.2. na Dolní Moravu. Když jsme přijeli, odnesli jsme si věci z autobusu a šli jsme se zabydlet do určených pokojů. Po obědě jsme vyrazili na svah, který jsme vyšli, abychom mohli být rozřazeni do družstev. Bylo hodně napadeného sněhu, takže se lyžovalo skvěle.

Druhý den jsme šli lyžovat už ve družstvech a díky krásnému počasí jsme se těšili i na další den. Bohužel kvůli špatnému počasí jsme nelyžovali, ale místo toho jsme šli na bobovou dráhu. Den po tom jsme ale znova lyžovali a bylo vidět, jak se všichni jen zlepšují.

Každý večer se konal program jedné třídy, kromě jednoho, kdy si všichni vzali kostýmy a následně se zúčastňovali různých soutěží. Poslední večer se pořádala diskotéka, kterou si také všichni užívali až do konce.

Poslední den jsme se nasnídali, uklidili si pokoje a vyrazili ještě naposledy na svah. Poté jsme se už jen naobědvali, naložili věci do autobusu a rozjeli se zpátky domů. Nikomu se naštěstí nic nestalo, takže jsme se vrátili všichni v pořádku domů.

Žaneta Kňákalová 7.A

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU BEÁTOU ADAMCOVOU

1. Proč jste se rozhodla být učitelkou?

Já jsem se vlastně nikdy nerozhodla být učitelkou. Když jsem byla malá, chtěla jsem být veterinářkou nebo spisovatelkou a zároveň mě nejvíc bavila angličtina. Než jsem se stala učitelkou, tak jsem pracovala v jazykové škole, hlídala malé děti a dělala asistentku pedagoga ve 3. a 4. třídě. To mě bavilo skoro nejvíc, ale učení mě taky moc baví.

2. Proč jste si vybrala naši školu? 3. Jak se vám líbí naše škola?

Já jsem v Tišnově vyrůstala, ale chodila jsem na „novou školu“ na ZŠ náměstí 28.října. Pak jsem několik let pracovala v Brně a teď jsem se vrátila do Tišnova. Na naší škole se mi líbí hlavně díky skvělému kolektivu.

4. Máte nějaké koníčky?

Když mám čas, tak vařím, kreslím, čtu a dřív jsem dělala stop-motion videoklipy, tam ale pracuji v tandemu s kamarádkou, a protože minuta videa zabere asi týden výroby, tak se tomu už moc nevěnujeme. Venku chodím ráda na procházky a učím se jezdit na kolečkových bruslích (teď se učím brzdit).

5. Máte oblíbenou knihu?

V poslední době se mi hodně líbí knížky od Fredricka Backmana, nejvíc asi „Tady žila Britt-Marie“ o nejotravnější literární postavě, které byste na začátku přelepili pusou náplastí, jen abyste ji nemuseli

poslouchat, ale na konci knihy už ji vlastně máte docela rádi. Dlouhodobě je mojí nejoblíbenější knihou Tracyho Tygr od Williama Saroyana. Z dětských knížek mám moc ráda Piráty z ledového moře od Fridy Nilsson a komiksy, třeba Anin duch od Very Brosgol a Áčko od Pavla Čecha, což je komiks, kde nejsou žádná slova, jen dvě písmenka.

6. Co byste změnila na naší škole?

Nad touhle otázkou jsem dlouho přemýšlela, ale nejsem si jistá, jestli bych něco měnila, kromě toho, že by se mi líbilo, kdyby výuka začínala až v devět, měli jsme ve škole relaxační hrací koutek s bazénkem s balonky... a záchrannou ZOO stanici ☺

7. Jak se vám líbí učitelský sbor?

Učitelský sbor se mi moc líbí, dokonce zde učí někteří učitelé, kteří mě učili na základce (před dávnými časy).

8. Co teď budete dělat?

Protože teď všichni učíme (a učíme se) z domu, myslela jsem, že by vás mohlo zajímat, co teď učitelé dělají, když nemůžou učit. Hledám na internetu různé kvízy, hry a videa, která by se hodila k tématu, které zrovna probíráme (abych vám neposlala nějakou šílenost), vytvářím obrázkové slovníky a osmisměrky (ty mi ale zatím nejedou, nevím proč), kontroluju, jestli odepisujete na chatech ke Google Classroom, a odepisuju na maily a zprávy v Edookitu. Jsem teď vlastně taková technická podpora. Jinak kreslím, skenuju, posílám a těším se do školy. Jo a žehlím roušky.

Kristýna Vejpustková, Jitka Librová 9.B

Co mi základní škola dala (úvaha)

Již brzy mě v životě čeká velká změna – přijímací zkoušky a přestup na vysněnou střední školu. Ale vzhledem k aktuální situaci, kdy celý svět bojuje s pandemií související s koronavirem a v České republice je vyhlášen nouzový stav, kdy platí mnoho opatření a mezi nimi i uzavření škol, prožívám novou zkušenost a zjišťuji, že mi vlastně schází chodit do školy. Trápí mě nejistota a řada otázek, kdy se znovu škola otevře, kdy budu dělat přijímací zkoušky a zda se s kamarády a učiteli ještě do konce školního roku setkám. Vůbec jsem si neuměla představit, že se toto může stát. Je to něco nového a nepoznaného.

Škola mi dala vzdělání - naučit se číst, psát a počítat. To hlavně na prvním stupni. V dalších ročnících to byly náročnější předměty - přírodopis, fyzika, chemie a cizí jazyky. Vždy mě bavily chemické pokusy a angličtina. Do školy jsem chodila ráda, a měla jsem nejnížší absenci ve třídě. Také mi škola dala kamarády, skvělé nové zážitky nebo naše trapasy o přestávkách, být někdy s následným průšvihem nebo pokáráním.

Dalším obohacením byly výlety. Nikdy nezapomenu na krásné výlety s panem učitelem Vrtělem, exkurze, adaptační pobyty, lyžařský výcvik, soutěže a besídky. Škola mi umožnila se stýkat s vrstevníky, poslouchat jejich názory, vyměňovat si vědomosti a bavit se o různých tématech. Naučila mě vycházet a komunikovat s různými typy lidí. Nejvíce, co mi škola dala, je ale naše třída, která mě naučila snad nejvíce a to tím, že si člověk musel vždy svůj názor „probojovat“, a to v některých případech přímo doslova. Ať se jednalo o cokoli, tak jsme se vždy neshodli,

ale dokážeme stát při sobě a pomoci si třeba s domácími úkoly, v testech a v osobních životech. Jsem moc vděčná za našeho třídního učitele, pana Jakuba Vrtěla. Nevím, co bychom si jako třída, bez něho počali. A taky za naši paní asistentku, která nás podržela, jak psychicky, tak i fyzicky. Ochotně nám dala okopírované zápisy z předchozích dnů, když jsme zrovna chyběli.

Pokud budu hledat, co mi škola vzala, napadá mě jen pár věcí. Občas „nechutné“ obědy ve školní jídelně, strávený čas nad neoblíbenými předměty a některé zbytečné konflikty.

Jsem přesvědčená, že budu na školu vzpomínat v dobrém, až na pár výjimek. Těžko se mi bude odcházet, když si vzpomenu, že jsem zde strávila devět let svého života. Opouštět kamarády a učitele bude to nejtěžší, ale vím, že se mě snažila vybavit všemi možnými základními informacemi, které bych mohla využít anebo rozvíjet v dalším studiu na střední škole i v soukromém životě. Možná, až budu mít sama děti, budou chodit do stejné školy a možná je budou učit někteří stejní učitelé, jako mě. Takže budeme doma vzpomínat na školu pořád.

Kristýna Vejpustková 9.B

